

1978 - 2018

Amtøft
Lystbådelaug

Forord

Dette jubilæumsskrift, som du kære læser, forhåbentlig vil læse med stor iver, er udgivet af Amtoft Lystbådelaug i oktober 2018.

Det har været en sjov og interessant opgave at indsamle historier og fortællinger om sejlklubben og havnen. Vi håber, at vi i store træk har formået at fortælle de historier, som i *deres helhed* skaber et nogenlunde retvisende billede af udviklingen og vores fællesskab i Amtoft Lystbådelaug.

Vi ved godt det ikke er det fuldstændige billede af historiens forløb eller og af alle folkene bag Amtoft Havns historie. Der er sikkert mange deltaljer og fortællinger, som ikke er kommet med og folk som ikke er nævnt. Deres indsats er ikke mindre værd af den grund. Pladsmangel og tidsnød er de to vigtigste årsager til, at meget er udeladt.

Vi vil gerne takke Amtoft Lystbådelaug's nuværende og tidligere medlemmer for deres mange inspirerende historier og imødekommenhed ved udlån af billedmateriale.

Jubilæumsudvalget.

Borgmesteren ønsker tillykke!

Af Ulla Vestergaard, Borgmester i Thisted Kommune.

Stort tillykke til Amtoft Lystbådelaug med jeres 40 års jubilæum d. 27. oktober. Og tillykke til Amtoft.

Der er en meget flot historie, om hvordan sammenhold og det at ville en egn, et lokalsamfund og en havn, har udmøntet sig med klubhus og en af Danmarks største H-båds flåder, som afholder ugentlige kapsejladser.

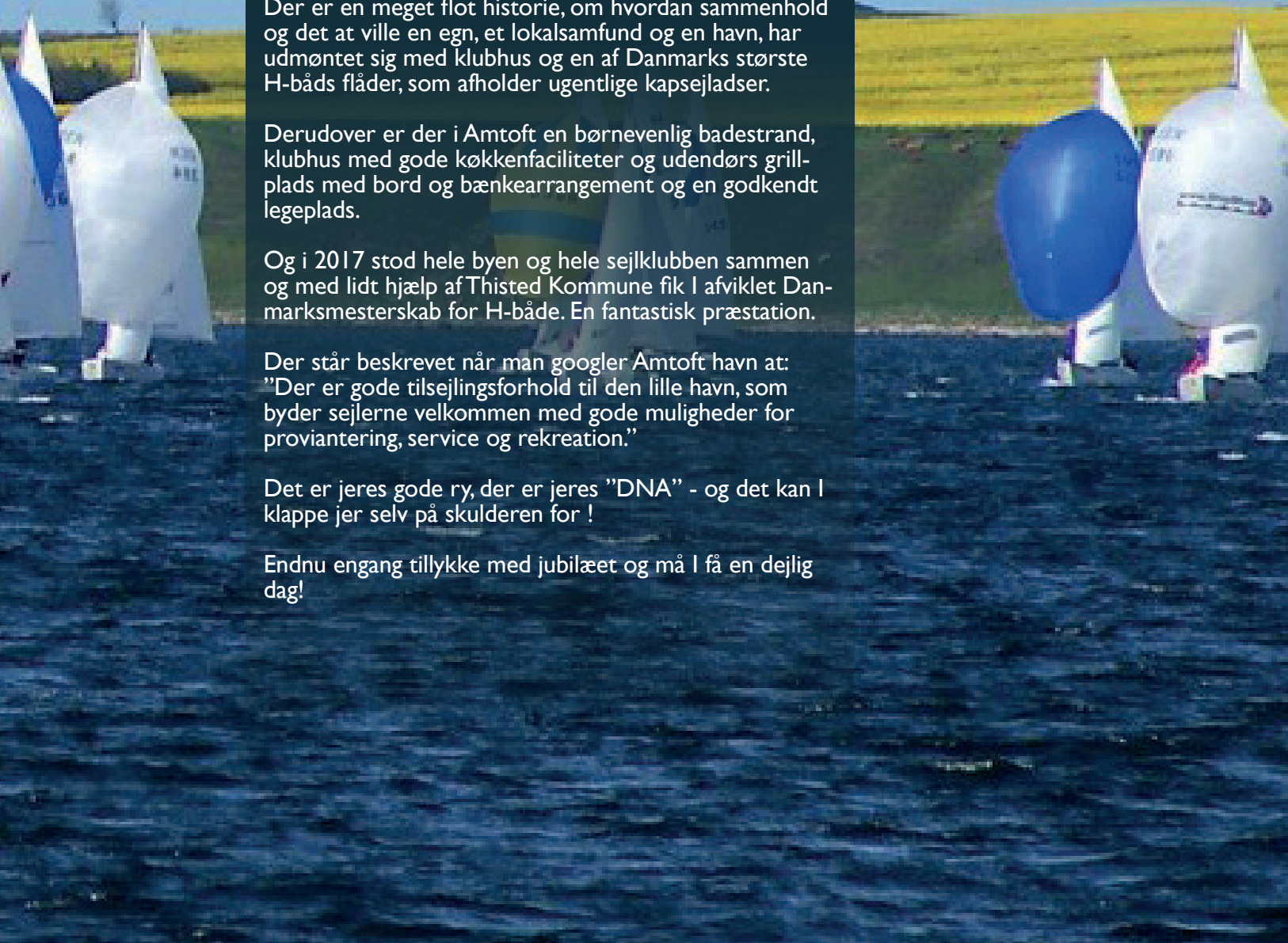
Derudover er der i Amtoft en børnevenlig badestrand, klubhus med gode køkkenfaciliteter og udendørs grillplads med bord og bænkearrangement og en godkendt legeplads.

Og i 2017 stod hele byen og hele sejlkлубben sammen og med lidt hjælp af Thisted Kommune fik I afviklet Danmarksmesterskab for H-både. En fantastisk præstation.

Der står beskrevet når man googler Amtoft havn at: "Der er gode tilsejlingsforhold til den lille havn, som byder sejlerne velkommen med gode muligheder for proviantering, service og rekreation."

Det er jeres gode ry, der er jeres "DNA" - og det kan I klappe jer selv på skulderen for !

Endnu engang tillykke med jubilæet og må I få en dejlig dag!

Sejlads har altid skabt rammer om godt fællesskab i Amtoft

Af Steffen Kristensen – Dommer ved torsdagssejladserne. Tidligere Fiskeskipper på Tekla af Amtoft og formand for Amtoft Fiskeriforening i 43 år.

Der er altid blevet sejlet her - lige så længe, som der kan huskes tilbage. Min far (Charles Kristensen) fortalte mig om hvordan, der blev afholdt kapsejladser i Sjægter ude ved Feggesund omkring århundredeskiftet (1800-

1900). Der var kommet folk til fra Harboøre og andre vestkystbyer og de havde slået sig ned i Amtoft for at være Limfjordsfiskere. De brugte Sjægten som fiskefartøj. Så vidt jeg ved, var det disse "nye folk", som satte kapsejladserne i gang.

De mødtes ved Feggesund og sejlede nogle kapsejladser. Jeg ved ikke hvor mange sejladser, der er blevet sejlet og hvor lange sejladserne var. Jeg gætter på, at fiskerne eller sejlerne er kommet fra Øsløs, Amtoft, Feggesund og måske helt fra Sennels. Jeg vil tro, de på samme måde som sejlerne i dag brugte kapsejladsen, som en anledning til at være sammen og skabe et fællesskab.

Jeg har selv haft nogle gode oplevelser med Sjægten. Min far og farbror købte en Sjægt i 1943. Dengang var der krig og derfor rationering på dieselolie. Sejlbåde var en oplagt erstatning for motordrevne fiskebåde. De fiskede fra Sjægten indtil rationeringen ophørte omkring 1946.

I 1946 var jeg en stor dreng og jeg fik lov at bruge Sjægten til at sejle i. Markus og Jeg brugte en masse tid på at sejle Sjægt i somrene 1946-47. Vores var ikke den eneste Sjægt i Amtoft.

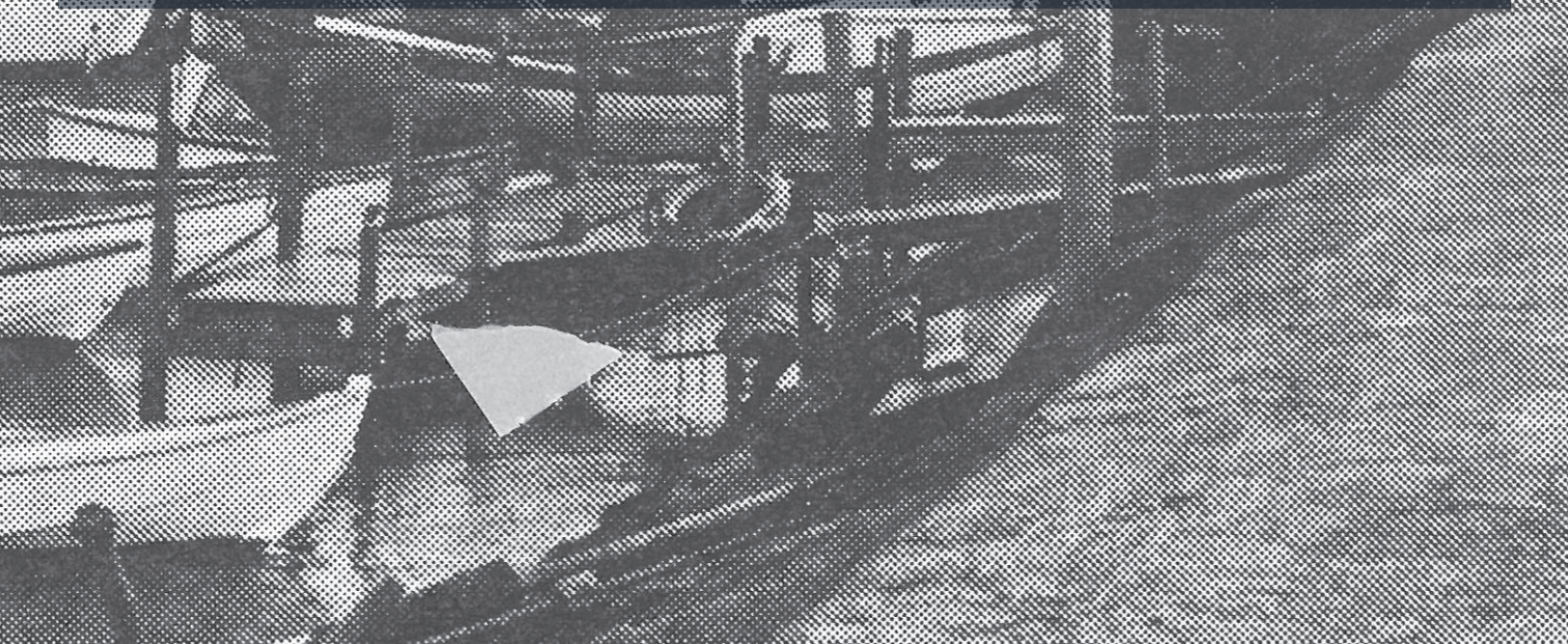
En mand, som hed Jens Jensen, blev kaldt "far Jens" af folk i byen. Han havde også en Sjægt. Vi mødte ham tit ude på fjorden og så blev der sejlet kapsejlad. Vores sejlad blev dristigere og dristigere og vi ville vinde kapsejladserne. Ofte pressede vi Sjægten så hårdt, at lønningen var helt nede at "kysse" vandkanten. Det var rigtigt sjovt. Det var nok ikke helt risikofrit - Sjægten var jo en åben jolle, som ville bordfylde og synke, hvis uheldet var ude. Min farbror må have skønnet, det var for farligt og han fjernede storsejlet fra båden. Herefter var det ikke helt så sjovt længere.

Det med fællesskab har altid været vigtigt på havnen i Amtoft. Allerede i 1902 blev Amtoft Fiskeriforening

stiftet. Også dengang vidste vi, det var vigtigt at stå sammen. Den første mole var jo bygget i 1900 – men den gav ikke meget læ for en søndenvind. I 1953 fik vi bygget stenmolen, som står vinkelret på den oprindelige mole. Det var en stor ting. Molen kostede 70.000 kroner. Fiskeriforeningen havde sendt Andreas Madsen og min far (Charles Kristensen) til København for at forhandle med ministeriet. Det endte med, at Staten ville betale næsten halvdelen og Øsløs-Vesløs-Arup kommune, Thisted Amt og Amtoft Fiskeriforening skulle finde de sidste penge. Det lykkedes og vi fik en meget vigtig og tiltrængt forbedring af vores havn, som gav plads til flere og større skibe. I 1953 var der 15 hjemmehørende fiskeskibe i Amtoft Havn. I 1967 toppede Amtoft Fiskeriforening på medlemssiden - der var 28 medlemmer af foreningen.

Den havneudvidelse, vi fik dengang, var en stor satsning, som viste sig at være en succes – både for fiskeriet og for Amtoft som landsby. Den senere udvidelse i 1981 var også en succes – men det er en anden historie.

Tillykke med Jubilæet.

De gode gamle dage

Skrevet af: Henning Christensen, Skipper på "Anna".

Amtoft Bro var i slutningen af 60'erne en travl lille fiskerihavn. 5-6 kuttere fiskede herfra, hovedsagelig med åletrawl. En lille håndfuld bundgarnsfiskere skulle også have plads til deres joller og grej. På land var Regnar Kær fiskeopkøber, og Søren Andersen drev med dygtighed sin lille fiskemelsfabrik. Der var faktisk overhovedet ikke plads til os 'lystsejlere', som vi blev kaldt. Men det gik. Der blev taget hensyn til hinanden. Det var nok også en fordel, at lystsejlerne hovedsagelig boede i Amtoft eller deromkring. Man kendte os. Fiskerne havde udpeget Harald Kristoffersen til havnefoged. Han havde store diplomatiske evner og var god til at snakke med alle. Han har en stor del af æren for, at det hele kom til at gå godt, også efter havnebyggeriet.

Der blev tidligt taget forskellige tilløb til at forbedre forholdene. Vi havde f.eks. mulighed for at erhverve et gammelt coasterskrog, som lå oplagt på Fur. Var det en mulig bølgebryder? Nej, det var det ikke.

Et andet forsøg. Inden for den inderste tværbro var der noget lavvandet. Kunne der gøres noget ved det? Måske. Vandbygningsvæsenet havde på et tidspunkt en sandpumper i havnen. Den skulle uddybe i indsejlingen og i det yderste bassin. Søren Andersen gjorde et forsøg. Han var fra Lemvig, og det var sandsugeren også, så han ville snakke med dem. Da de var færdige hos fiskerne, satte han en kasse øl (50 stk.) ned til dem og spurgte, om de ikke ville suge lidt ekstra. Det gjorde de. De satte nemlig sugerøret fast i havnebunden, og så drak de ellers øl. Da øllene var drukket, havde havnen fået et stort ubrugeligt hul, og matroserne havde fået en pæn pind i øret. Og vi var lige vider.

En havneudvidelse var påkrævet, og vi var nødt til at få mere gang i sejlklubben. Amtoft Lystbådelaug var allerede blevet oprettet ved en stiftende generalforsamling i Arup Friskole den 21. marts 1972, altså for mere end 46 år siden. (Var der nogle, der sagde fru Møghe?) Der blev indkaldt til ekstraordinær generalforsamling den 7. september 1978, og så kom der for alvor gang i havneplanerne. Det er i år netop 40 år siden, og det må være det, som bestyrelsen ønsker at markere. Havnebyggeriet bliver beskrevet i et andet indlæg.

Vi skulle selvfølgelig sejle kapsejlad i vore meget forskellige både. Torsdagssejladserne var en vigtig begivenhed i klubben. Vi var ikke så gode til det taktiske, men det var hyggeligt, ikke mindst bagefter, hvor vi klemte os ind i 'klubhuset' som på et tidspunkt bestod af et styrehus fra en gammel hanstholmutter.

Hvert forår inviterede vi til 'Amtoft Cup'. Naboklub-

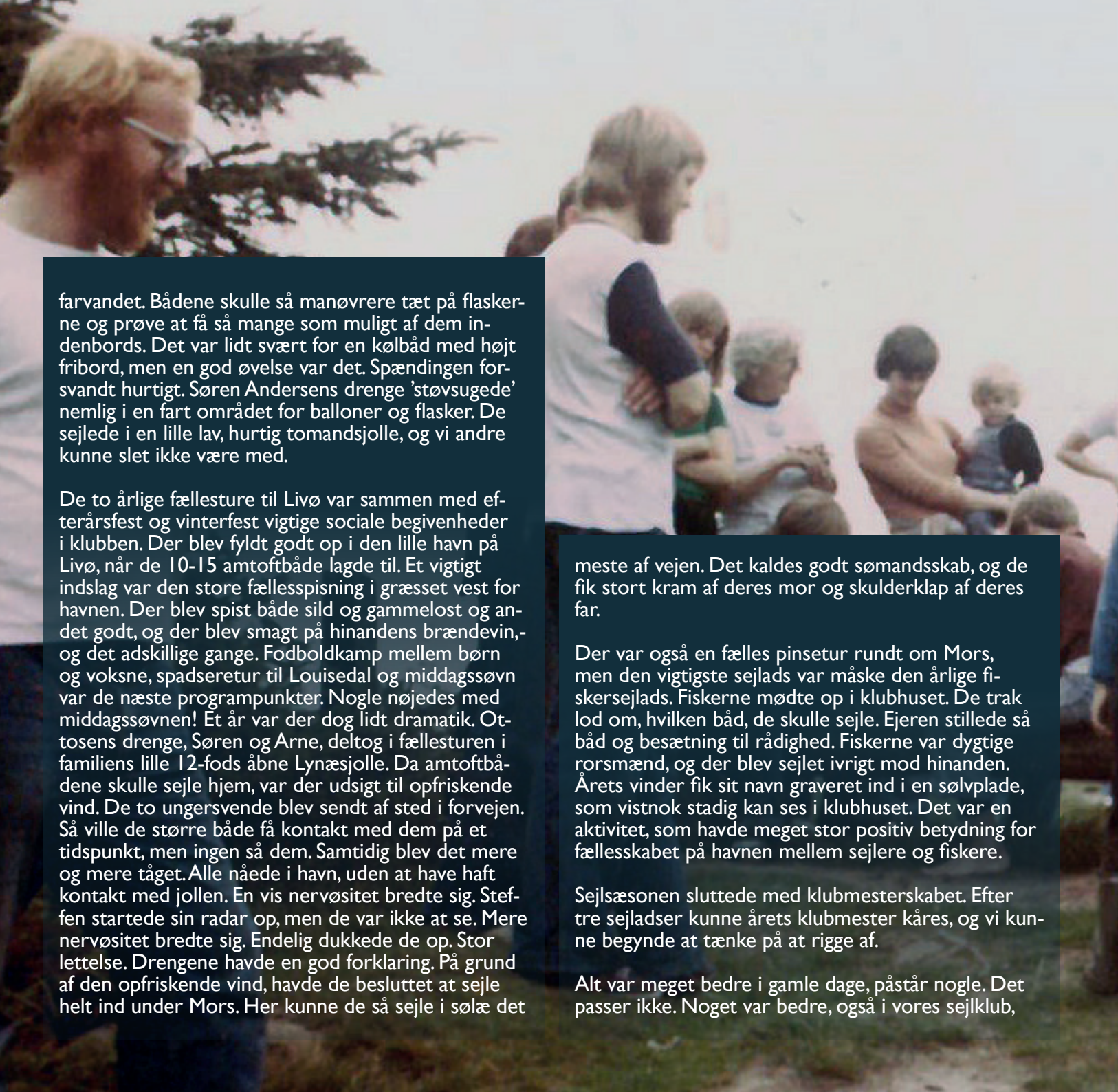
berne var flinke til at møde frem. Også løgstørfolkene dukkede på et tidspunkt op. Det gav imidlertid nogle problemer. Tænk, - i Løgstør måtte man luffe og råbe ad hinanden inden starten. Sikke da noget! Ved vore egne torsdagssejladser plejede vi da at tage lidt hensyn til hinanden, så der var plads til alle på linjen, når starten gik. Nå, men så måtte vi også til at lære den slags narrestreger.

Den årlige store distancesejlads i Limfjorden, Mors Rundt, havde tidligere mange deltagere fra Amtoft Lystbådelaug, og tit med gode resultater. En gang i 90'erne var første båd i mål en amtøftbåd, som også vandt overalt. Båd og besætning blev oven i købet nomineret til 'Årets sportsnavn i Thy'. Kun beskedenhed gør, at jeg ikke nævner bådens navn.

I et forsøg på fornyelse prøvede vi et år med en såkaldt flaskekapsejlad. Det var en betinget succes. Nogle flasker blev forsynet med balloner og fordelt i

farvandet. Bådene skulle så manøvrere tæt på flaskerne og prøve at få så mange som muligt af dem indenbords. Det var lidt svært for en kølbåd med højt fribord, men en god øvelse var det. Spændingen forsvandt hurtigt. Søren Andersens drenge 'støvsugede' nemlig i en fart området for balloner og flasker. De sejlede i en lille lav, hurtig tomandsjolle, og vi andre kunne slet ikke være med.

De to årlige fællesture til Livø var sammen med efterårsfest og vinterfest vigtige sociale begivenheder i klubben. Der blev fyldt godt op i den lille havn på Livø, når de 10-15 amtoftbåde lagde til. Et vigtigt indslag var den store fællesspisning i græsset vest for havnen. Der blev spist både sild og gammelost og andet godt, og der blev smagt på hinandens brændevin, - og det adskillige gange. Fodboldkamp mellem børn og voksne, spadseretur til Louisedal og middagssøvn var de næste programpunkter. Nogle nøjedes med middagssøvnen! Et år var der dog lidt dramatik. Ottosens drenge, Søren og Arne, deltog i fællesturen i familiens lille 12-fods åbne Lynæs-jolle. Da amtoftbådene skulle sejle hjem, var der udsigt til opfriskende vind. De to ungersvende blev sendt af sted i forvejen. Så ville de større både få kontakt med dem på et tidspunkt, men ingen så dem. Samtidig blev det mere og mere tåget. Alle nåede i havn, uden at have haft kontakt med jollen. En vis nervøsitet bredte sig. Steffen startede sin radar op, men de var ikke at se. Mere nervøsitet bredte sig. Endelig dukkede de op. Stor lettelse. Drengene havde en god forklaring. På grund af den opfriskende vind, havde de besluttet at sejle helt ind under Mors. Her kunne de så sejle i sølæ det

meste af vejen. Det kaldes godt sømandsskab, og de fik stort kram af deres mor og skulderklap af deres far.

Der var også en fælles pinsetur rundt om Mors, men den vigtigste sejlads var måske den årlige fiskersejlads. Fiskerne mødte op i klubhuset. De trak lod om, hvilken båd, de skulle sejle. Ejeren stillede så båd og besætning til rådighed. Fiskerne var dygtige rorsmænd, og der blev sejlet ivrigt mod hinanden. Årets vinder fik sit navn graveret ind i en sølvplade, som vistnok stadig kan ses i klubhuset. Det var en aktivitet, som havde meget stor positiv betydning for fællesskabet på havnen mellem sejlere og fiskere.

Sejlsæsonen sluttede med klubmesterskabet. Efter tre sejladsere kunne årets klubmester kåres, og vi kunne begynde at tænke på at rigge af.

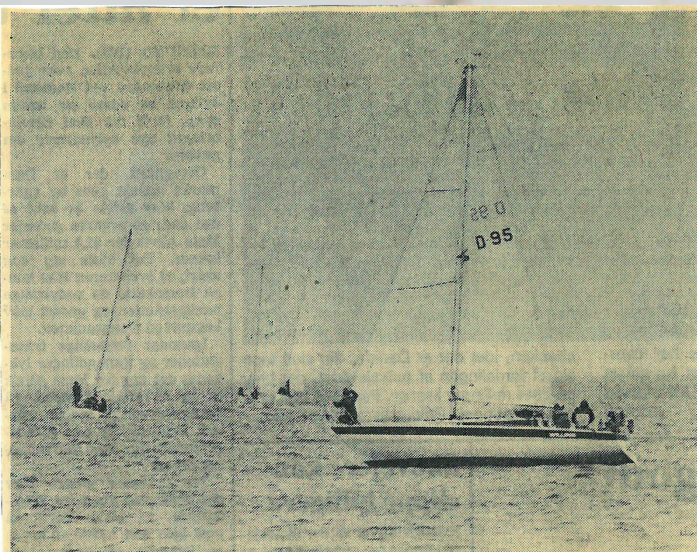
Alt var meget bedre i gamle dage, påstår nogle. Det passer ikke. Noget var bedre, også i vores sejlklub,

men det var også nemmere dengang. Der blev i sin tid brugt rigtig mange timer på slid og praktisk arbejde og på at skrabe penge sammen og skrive og forhandle med myndighederne, men vi fik også selv som frivillige meget ud af det. Det var sjovt og hyggeligt. Det gav sammenhold, og vi kunne slå hinanden på skuldrene og sige, at vi var nogle pokkers karle.

Men mindst lige så store skulderklap fortjener de mange bestyrelsesmedlemmer og andre som i de efterfølgende år har taget en tørn. Det er nemlig det lange seje stræk, det efterfølgende har drejet sig om. Og det er en vanskelig manøvre, som fortjener den største respekt og anerkendelse.

Til lykke med 'jubilæet', Amtoft Lystbådelaug. God vind fremover.

Trodser vejret og får god havnefest i Amtoft

Havnebyggeri

Af: Knud Lyng - Tidligere formand for bestyrelsen i mange år. Skipper på "Fie".

Udgangspunktet for havnebyggeriet var den gamle Amtoft bro fra 1899. Selvom fiskerne i 1950'erne havde etableret stenmolen, som ligger vinkelret på den gamle mole, så var Amtoft havn ikke en rigtig havn – den var snarere en læmole.

Lystsejlerne var i de senere år blevet flere og flere, og vi havde fået mange gode ting til fælles. I takt med at lysten til al slags lystsejlad (både fritidsfiskeri og tursejlad) voksede, gjorde behovet for en bedre havn også.

Vi nedsatte en lille bestyrelse, som skulle arbejde målrettet for at få et havnebyggeri i gang. Det var en god blanding af "ny folk" – med det tænker jeg på dem, som var flyttet til Hannæs i de seneste 10-20 år – og nogle af os, som var barnefødt her og havde gået i skole sammen. Der var på den måde en fin dynamik i den bestyrelse. Vi var meget forskellige og kunne mange forskellige ting.

Dengang søgte vi også samarbejde med politikere og embedsfolk fra Thisted Kommune. Vi havde en god ide, og den skulle vi have dem til at støtte. Også dengang handlede det om politisk "tæft", samarbejde og gode argumenter når politikere og embedsfolk skulle overbevises. Det lykkedes vist ret godt.

Tidligt i processen havde et ingeniørfirma tegnet et

projekt for os. Projektet indeholdt en øst mole, som skulle ligge der, hvor den ligger i dag – oven på de gamle pontoner. På vest siden af denne mole, skulle der etableres en bådebro og der skulle uddybes i et areal svarende til ca. en tredjedel af det nuværende havneareal. Det var et stort projekt.

Vi havde et ”interessepuslespil”, som også skulle fungere. Amtoft havn var jo hjemsted for fjordfiskere, som

brugte havnen til deres erhverv. De havde jo også ideer og tanker omkring havnens udvikling. Den havneløsning vi skulle lave, skulle helst være til gavn og glæde for alle parter. Det var nødvendigt, at vi snakkede godt sammen om projektet, sådan at der ikke opstod misforståelser. I den sammenhæng var fiskernes havnefoged Harald Kristoffersen en fantastisk ”brobygger”.

Vi fik tildelt 250.000 kroner af Thisted byråd. Vi vidste,

at de penge ikke strakte til at lave alt det, vi gerne ville. Vi kunne nogenlunde anslå prisen på moler og broer - og allerede her var budgettet meget stramt, hvis vi vel og mærke valgte, at en entreprenør skulle udføre arbejdet. Oven i dette byggeprojekt kom selve uddybningen, og det projekt kunne man næsten ikke gætte, hvad ville koste.

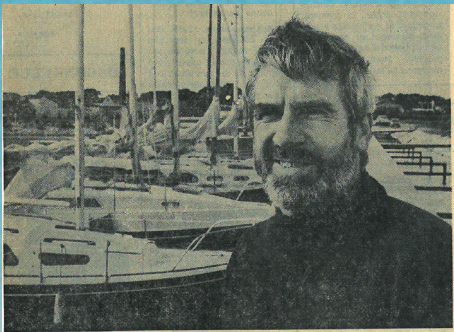
I 1978 var 250.000 ret mange penge – men i forhold til vores projekt, var det slet ikke nok. Vi var nervøse for, at uddybningsprojektet skulle ”slå bunden ud af kassen”.

”Hvis der er vilje, så er der også vej” er der vist et ord-sprog, som siger. Vi besluttede, at hvis vi lavede alt det, vi

selv kunne, og kun lod entreprenører lave det absolut strengt nødvendige, så kunne de 250.000 kroner strække et godt stykke. Første ”step” i den strategi blev at samle kampesten til at ”beklæde” den nye Øst-mole med. Sådan nogle kampesten ligger rundt omkring på landmændenes marker, og der havde de ikke noget at bruge dem til. De sten skulle vi have fat på.

Det var min opgave at sørge for, at der i hver eneste weekend var et arbejds hold, som kunne samle sten. Der skulle bruges utroligt mange sten til sådan et projekt. Børge Toft Jensen havde bygget en mobilkran af en last-bilkran og en gammel traktor. En muremester havde

Amtoft - og glæden ved at være fælles om en opgave

Hvad får folk til at ofre hver eneste weekend i månedsvis på et arbejde, de ikke får en rød øre for? Glæden ved at være fælles om en opgave er et af svarene på, at en stor del af Amtøfts beboere har taget del i byggeriet af en egentlig havn på stedet. En af mændene bag byggeriet er Amtøft Bådeklubs formand, Jens Ottosen. Han fortæller mere om havnen under THISTED-rubrikken.

en traktor med lift på bagenden. Disse maskiner kunne køre ude i marken og læsse stenene på traktorgvogne, hvorefter vi lagde dem på pladsen, hvor klubhuset står i dag. Senere blev de lagt på Østmolen.

Det var en kæmpepræstation, som medlemmerne leverede dengang. Vi arbejdede hver weekend og lod os ikke stoppe af sne og kulde. Jeg husker ikke, at det var svært at samle arbejdsholdene. Folk hyggede sig med projektet og det skabte en masse sammenhold og fællesskab.

Uddybningen var jo "jokeren" i vores projekt. Vi vidste, det både ville blive dyrt og meget svært. Man kan

sige, "lykken står den kække bi". Vi fik en periode med lavvande, som man ikke havde set i årevis. Det var så lavvandet, at stort set alt inden for "fiskernes broer" var totalt tørlagt. Det var en fantastisk mulighed! Et familie-medlem vidste, at en entreprenør, som hed Skammelsen, havde nogle "Dumpers" og en gravermaskine i nærheden, som ikke var i arbejde. Bestyrelsen traf en hurtig beslutning: "Der skal handles hurtigt". I løbet af "no time" var havnebyggeriet skudt i gang. Store maskiner kørte og gravede i det, som i dag er bunden af havnen. Vi fik uddybet et areal, der var langt større end planlagt og økonomien løb ikke løbsk. Det var fantastisk og lidt heldigt. Det skal lige indskydes, at "træerne ikke voksede

helt ind i himlen". Vandet steg inden, vi blev helt færdige, og vi nåede derfor ikke den ønskede vanddybde i første omgang.

Der kom en "anden halvleg" med havnebyggeriet. Vi havde uddybet, men der var ikke dybt nok. Nogle medlemmer byggede (under Jørgen Olsens ledelse) en sandsuger, som stod på en flåde af gamle olietønder og en gammel ropram. Sandsugeren kunne ikke gøre ret me-

get ved problemet – bunden af havnen viste sig at være ren blåler og til sådan noget, skal der voldsommere grej til. Uddybningsarbejdet blev fortsat af en suger fra Krogs Stensiloer og færdiggjort af et firma fra Hals.

Sideløbende med uddybningen byggede vi broer. Vi forsøgte først med nogle jernskeletter med træbrædder som dæk. Vi regnede med, det ville være næsten vedligeholdelsesfrit. Her tog vi lidt fejl – isvintrene bed sig

urimeligt godt fast i jernskeletterne og løftede broerne ud af alt, hvad der hedder "vater" og "lod". Det så farligt ud. I dag er jernskeletterne udskiftet med træpæle. Dem kan isen også løfte – men der skal mere til.

Dette er den korte fortælling om det fantastiske havnebyggeri, vi lavede dengang i 1978-80. Jeg har sikkert glemt noget og gået for let hen over noget andet. Sådan vil det være, når man skal huske tilbage. Der er meget mere historie om havnebyggeriet, som må komme ved

en anden lejlighed. Det var en sjov og spændende tid, at være en del af Amtoft Lystbådelaug – vi byggede ikke bare en havn sammen, men vi sammentømrede også et stærkt fællesskab i klubben. På mange måder er det svært at sige, at det ene er mere vigtigt end det andet. Lystbådelauget og havnen var og er sikkert stadigvæk "to alen af samme stykke".

Tillykke med Jubilæet.

Når et DM bliver til VORES DM

Skrevet af: Styregruppen for Danmarks- mesterskaberne i H-båd - Amtoft 2017

Når en hel egn står sammen og udviser ejerskab for et arrangement, så får man noget helt unikt.

H-båds DM 2017 er rundt om i danske sejlerkredse blevet udråbt, som det bedst fungerende DM nogensinde. Alle er enige om, at det bliver svært at gøre det bedre. Alt klappede bare og stemningen var helt i top.

At skabe et Danmarks-mesterskab, som er blåstemplet af Dansk Idrætsforbund, er ikke sådan noget man bare gør. Der er meget, der skal lykkes og falde på plads, inden succesen er i hus. At Amtoft kom i betragtning skyldes helt og holdent, at klubbens tidligere stævner er er "verdensberømte" for gæstfrihed og det engagerede "landpersonale", som altid gør alt for at give sejlerne en god oplevelse.

Hvordan er det så, man skaber et sådant DM? Især har der været undren over, at så lille en havn har kunnet levere et så fantastisk stævne. Opskriften på stævnet i Amtoft var; uddelegering, uddelegering, uddelegering.

Organisationsplanen var en mosaik bestående af mange små selvstyrende grupper, som i sin helhed blev til det smukkeste værk. At skabe noget sådant kræver, at mange mennesker står sammen, tager ansvar, og føler sig som en vigtig brik i det samlede puslespil.

For styregruppen gjaldt det om at beskrive arbejdsområdernes rammer; lav en campingplads, sørg for morgenmad, lav kajpladser osv. Herefter sender man så stafetten videre - andre tager over - og så kører det bare derudad. Det er som at smide en pose blomsterfrø, se dem spire, springe ud - og her kunne vi så endda glæde os over, der ingen ukrudt var. Til gengæld var der masser af godt humør. Der er intet, som smitter mere end begejstring - gensidig anerkendelse blandt alle hjælpere skaber succes.

Hundredevis af H-bådssejlere tager ikke fejl - i Amtoft bliver man både passet på og især passet op.

Amtoft vil altid stå som et helt særligt DM, både for sejlere fra 4 nationer men også for alle som var med på land.

Hilsen fra Foreningen af Danske H-Bådssejlere

Af: Henrik Toft, formand for bestyrelsen og skipper på "Forstas" af Svanemøllen.

Som H-Båds sejler smiler man altid, når man tænker på Amtoft, og det er på den helt ægte og mest mulige positive måde.

Et godt samarbejde med danske sejlklubber er GULD værd for foreningen af danske H-bådssejlere.

For foreningen af danske H-bådssejlere er sammenhold og fællesskab afgørende værdier. Værdier som forstærkes hver gang vi møder en aktiv og kreativ sejlklub. Det gør vi heldigvis ofte. Amtoft hører til blandt de sejlklubber, som det har været rigtigt sjovt og rart at samarbejde med.

Foreningen har igennem de seneste år afviklet flere gode stævner i Amtoft. Vi er altid blevet modtaget fantastisk godt og blevet "passet op" på en måde, som er helt enestående.

DM i 2017 vil blive husket, som et af de hyggeligste og sjoveste i mange år. Ølsmagningen, det fantastiske fiskebord, den flotte organisering og Jeres sammenhold, hjælpsomhed og gæstfrihed vil være noget det H-bådssejlerne husker Amtoft for.

"AMTOFT" STORT Tillykke med Jubilæet.

Kapsejlads i Amtoft Lystbådelaug

**Kapsejlads i Amtoft Lystbådelaug.
Søren Ottosen, sejladsudvalget og skipper på
"Hugin".**

Kapsejlads har i hele klubbens historie været et vigtigt aktiv for sammenhold og fællesskab omkring sejlsporten og havnen. Det har næsten altid været en aktivitet, som har tiltrukket nye folk og "bundet" de gamle godt sammen.

Jeg var 12 år i 1978 og fik lov at deltage i kapsejladsene i Amtoft. Til at starte med, var det nok snarere Trimsejladser" end deciderede kapsejladser. Der var ikke startlinje eller startskud – man startede, når det skønnedes, at alle var klar. Ruten var altid en tur gennem Feggesund for senere at runde en af bøjerne under Feggeklit. Kapsejladsfeltet var ikke stort, bådene var meget forskellige. I de første år var spileren ikke altid oppe – selvom vinden var "rum" nok til det. Hygge & fællesskab var sejladsernes egentlige formål.

Mors Rundt havde siden starten af 70'erne været noget, som rigtig mange Amtoftfolk deltog i. Her blev sporten drevet som "nådeløs" konkurrence. Første gang et samlet Amtofthold stillede op, var det i en Lynæs Senior "special edition". Det specielle handlede om, at der var surret et bovspryd fast i stævnen sådan, der kunne føres to forsejl. Båden vandt slet ikke – men mon ikke Henning Christensen, Johs Bigum og Jens Ottosen havde en lang og fantastisk tur. I slutningen af halvfjerdserne og begyndelsen af firserne deltog rigtig mange Amtoftbåde i Mors Rundt og flere klarede sig meget fint i den skarpe konkurrence. Bedste resultat var engang i firserne, hvor Anna af Amtoft var overalt vinder af sejladsen. Andre samlede endnu større udfordringer op. Amtoft-ylvaen "SIKA" med en ren Amtoftbesætning deltog i sejladsen Sjælland Rundt flere gange.

Der var sikkert ikke nogen, som planlagde at konceptet omkring vore torsdagsejladser skulle udvikle sig i retning af mere konkurrence og mere fart i bådene – men

det skete. Det har sikkert meget at gøre med, at rigtig mange ville kapsejls og at mange så, hvordan det blev gjort andre steder. Når drenge leger med hinanden (vist også piger), så er en helt logisk udvikling, at der "går konkurrence i den".

Vi besluttede at anvende Lys-tal – som er et handicapsystem, der gør det muligt for forskellige både at konkurrere indbyrdes. Da de var indført, blev der sejlet kapsejls for at vinde. Nu blev spillerne brugt hver torsdag - både i hårdt vejr og på "tæt" skæring. Hygge & fællesskab blev ikke glemt – der var stadig tid og lyst til en øl i klubhuset efterfølgende, hvor sejladserne mundligt blev sejlet endnu et par gange.

Bådene ændrede sig også i takt med, at interessen for sejls og kapsejls voksede. Det tyndede langsomt ud i de gamle både, og der kom nye og mere spændende både til havnen. I flere bådhandler er der sikkert blevet "skævet" til lystallene, når valget skulle træffes. Der blev også lavet andre justeringer; store Genoaer og triradialspilere blev en del af sejlgarderoben på flere både.

Nogle gik all-inn i forhold til at skabe speed i båden. "Kalib" udskiftede riggen på aluminiumsbåden med riggen fra en BB-10 meter og øgede sit sejlsareal betragteligt. "Kalib" var fra den dag genfødt som en mere levende og "sprælsk dame".

De mange både i Amtoft, som har sejlet kapsejls er hver for sig en fortælling for sig. Der er masser af anekdoter om – 806'eren, Ylvaen, Spækhuggeren "Canasta", Musketererne, Balladen, Willingen, Sagittaen, Tulle, Bonden, Victory, Solusen... og jeg kunne nævne endnu flere. Disse historier er der desværre ikke plads til – men jeg vil opfordre enhver, der har lyst til det, at opsøge skipperne på de respektive både – de fortæller sikkert gerne.

H-båds æraen er et kapitel for sig selv. I 2009 iværksættes en plan om sejls i H-både og projektet udvikler sig hurtigt til en succes. Interessen er stor og antallet af H-både vokser hastigt. Der etableres flere gode tiltag for at støtte projektet. Der har været Teoriftener hvor en sejlmager besøger klubben og underviser i trim og

tricks. Der er etableret en kran, som hurtigt og enkelt kan løfte bådene i og op af vandet. Det vigtigste støtteprojekt har været "havnecafeen". En gruppe herlige piger har efter hver sejlads sørget for at have Amtoft-platter klar. Det gør miljøet i klubhuset attraktivt at besøge efter sejladserne. Det er helt fantastisk.

H-bådsprojektet har deltagermæssigt haft lidt udsving. Da projektet "topper", er der 15-16 H-både tilknyttet. De er ikke alle fra Amtoft. Projektet får nemlig så meget "medvind", at det nu rummer både fra Gjøl i øst og Thisted i vest. I dag er projektet fortsat en succes og en god aften er der 8-10 H-både på vandet.

H-bådssejladsen afføder nogle bonusaktiviteter. Nærmest ved et tilfælde bliver Amtoft en klub, som afholder stævner. En lokal Amtoftsejler taler i forbindelse med sit job med den regerende verdensmesters hovedsponsor. Hovedsponsoren lover at få verdensmesteren til at sejle i Amtoft - hvis der bliver et et stævne. Sådan en mulighed lader man ikke gå fra sig. Stævnerne bliver alle sammen store succeser og i 2017 er sejlkлубben vært for et vaskeægte Danmarksmesterskab. Et DM, som på alle måder befinder sig i "overhalingsbanen" – mad og service var overdådigt og mesterskabet havde alle de bedste sejlere på deltagerlisten – heriblandt en italiensk Americas Cup sejler. Hurtigste Amtoftbåd var team "Selected", som tog sig en 13. plads.

Sportsligt er H-bådssejlerne i Amtoft kommet godt med. I 2013 deltog 5 H-både fra Amtoft ved VM i Thisted. Ved Danmarksmesterskaber, Nordiske mesterskaber og Verdensmesterskaber er Amtoft som regel repræsenteret – enten med en eller flere både, eller med medlemmer som gaster på fremmede både.

H-bådene i Amtoft sejler om tre vigtige pokaler. Klubmesterskabet, som afgøres en lørdag med 5-6 sejlads, Figtherpokalen som gives til en båd eller en person, der figther og endelig sæsonpokalen, der er resultatet af alle torsdagssejlads. Den sidste pokal har team Hetoca, med Henrik, Carsten og Torben nærmest patent på at vinde...

H-bådseventyret - Klubben er vinderen

Hvad gør man, når der ikke er "vind nok i sejlene" eller mere konkret "sejl nok at have vind i"?

Af Birger Kuhn, Bestyrelsesmedlem og skipper på Recife

Vi havde oplevet at sejlkлубben var ved at gå i stå. Der blev ikke sejlet torsdagssejladser hver torsdage længere og der var derfor ikke liv af lokale sejlere i klubhuset. Klubben var ved at tabe noget af det meget vigtige – det gode sociale liv. Der var stadigvæk gang i nogle ture i klubregi – men kapsejladsesegmentet var savnet. Der manglede aktivitet og lys i klubhuset om torsdagen.

Bestyrelsen havde et indsatsområde som hed "gang i klubben". Jeg havde i et par år sejlet H-båd i Thisted Sejlklub og fortalte begejstret bestyrelsen om det gode sociale liv, som deres onsdagssejladser skabte. Jeg tror, det var Knud Lynge, som var hurtig til at samle H-bådskortet op. Vi blev hurtigt enige om, at vi ville have torsdagssejladser igen og at det kunne være godt hvis det foregik i H-båd. Det skulle nemlig være et billigt fartøj, som var sjov at sejle i.

Entusiasmen og virketrangen er altafgørende. Herude i de tyndt befolkede områder sker der kun det, som vi selv får til at ske!

Handling. Vi kastede fiskesnørerne ud i alle retninger og indfangede så mange interesserede sejlere som muligt. Hvor mange kunne vi få med på vores fantastiske ide? Bestyrelsens forslag gik på, at få en flåde af så mange ens både som muligt.

Opstartsmødet blev en "vild" oplevelse – der bredte sig nærmest en euforisk stemning. Bestyrelsens konkrete oplæg fik folk til at "comitte" sig, der blev underskrevet kontrakter hvor folk enten alene eller i teams lovede at købe båd – En H-båd.

I forhold til bestyrelsens ønske om at skabe liv i klubben, lykkes vi ud over alt forventning. Klubhuset har "summet" af energi og hygge. - En energi og hygge som altid er blevet rammesat af nogle meget energiske piger, som smilende har stået klar med kolde øl og varme pølser. Tordagssejladser er andet og mere end konkurrence. Vi fik vores mål opfyldt – vi har stadigvæk en havn med fællesskab og hygge.

Bestyrelsen gav et startskud – et startskud som har lydt hver eneste torsdag i sæsonen - lige siden.

Helt selv og sammen med de andre

Skrevet af Arne Ottosen, Juniorsejler i 1978.

Amtoft Lysbådelaug's juniorafdelings opstart er et af de meget vigtige kapitler i verdenshistorien. Måske er kapitlet mest betydningsfuldt for alle vi, som enten var der eller mærkede følgerne, men sådan er det jo med god verdenshistorie.

I sluthalvfjerterne var vi kun unge børn, mine venner og jeg. Efter skoletid gik vi til fodbold eller spejder, hvis vi ikke var på Amtoft havn, hvor der altid skete noget. Der var både og havnebyggeri og en masse arbejdsomme voksne, som man kunne rende i hælene af eller få lov til at hjælpe. Mest af alt var fjorden der, blå og fantastisk, som det miniatureocean, der bare er begyndelsen til resten af hele verden.

Hvordan det helt teknisk kom i gang, det med juniorafdelingen, ved jeg ikke præcist. De arbejdsomme voksne må have aftalt ting på deres møder. Men vi kom i gang!

Først i sløjde-lokalet på Vesløs skole. Her var vi en

håndfuld drenge i gang nogle eftermiddage om ugen, og vi byggede skib. Vores juniorleder, Karl Peter, var skoleassistent på skolen og værkfører på byggeriet af "Skræk", Amtofts første optimistjolle. Vandfast krydsfiner og rustfri skruer. Efter demokratisk afstemning blev det stolte skib malet i en farve, som hed 'navy blue', inden den blev søsat i dagene før havneindvielsen i bededagsferien 1980.

Det var verdenshistorisk, og det føltes ret godt. Vi havde selv målt, savet og skruet. Vi havde lært om luv og læ og vigeregler. Skræk var klar og vi var klar, og så blev der sejlet! En efter en sejlede vi ud i bredningen og kom tilbage igen. Skræk var både søstærk og sødygtig og vi var stolte.

Men magien sad allermest i det med at sejle. Det med at have roret i den ene hånd, et skøde i den anden og mærke hvordan bådens fart og bevægelser var noget man helt selv skabte sammen med vinden og fjorden. Og folk der kun har sejlet kølbåde forstår det ikke. De kender ikke jollefornemmelsen

af at være i fart og et med vandoverfladen. Det rykker maksimum, og man bruser bare afsted mod nærmeste blå horisont. Hele verden bliver tilgængelig, og man kan selv vælge hvilken ø, der bliver den næste. Sin egen chef over tid og rum og Limfjord.

Vi fik adgang til det hele med det sejleri. Og med den ny havn kom der flere joller og flere børn, som ville sejle. Og alle de andre har nok fået den samme fede fornemmelse af bare at kunne, som man har, når man selv kan sejle.

Hvis man lige tænker over det, er det meget stort, det med Amtoft Lystbådelaug's Juniorafdeling. Her bygges fællesskab og skabes udlængsel. Her fik vi lært det med at en båd, der kæntrer, ikke er verdens undergang, men en båd, som skal i fart igen. At man kan grine ad hinanden. At turde. At trimme. Sætte i fart. Alle menneskers verdenshistorie burde starte sådan et sted, og heldigvis er vi mange, som har startet vores historie her.

Det eneste, som var lidt træls ved det hele, var det med de andre joller, som kom til. De var af glasfiber, så de sejlede hurtigere end Skræk. Det kunne de godt have forberedt os på.

AL - Juniorafdeling i dag.

Fortalt af Juniorsejlere

Sejlads

Lavet af anonym, AL Juniorsejler.

Sejlads er fedt fordi man får lov til at komme ud i vandet og være, lige meget hvilket vejr. (Der er også teori men det snakker vi ikke om).

Når der er jævn pålandsvind kommer vi ud at sejle. Store bølger og meget vind kommer vi ud og svømmer i bølgerne.

I lidt vind har vi nogle gange teori men ellers kommer vi også ud at sejle.

Det er fedt. det er hvad jeg har at sige om det.

Om Optimistsejlads

Lavet af Ursula ,AL juniorsejler.

Optimist er en fritidsaktivitet, der skiller sig ud, men jeg elsker at gå til det, fordi man får så mange gode (eller knap så gode) oplevelser ud af det. For eksempel dengang jeg kæntrede for første gang (uden at det var med vilje). Det var ikke særligt sjovt, men alligevel er det stadigvæk et minde. Eller dengang hvor Ida og mig sejlede til Feggeklit, og vejret var knap så godt eller faktisk af lort til, og vi var så sure på min far, at det halve kunne være løgn, fordi han ikke gad sejle os derhen i følgebåden. Men vi klarede det jo til sidst, og vi var glade for det. Der er også alle de gange, hvor det blæste for me-

get til at sejle, og min far (træner) var lige ved at sige, at vi bare skulle have teori, men hvor Louis kom i sidste øjeblik med nogle surfbrætter, så vi kunne have det sjovt på bølgerne.

Der er også sørøverturene, som er det bedste af det hele. Vi plejer at sejle til Feggerøn, men det er ikke altid, der er det bedste vejr til det, så vi har mange gange bare gået hen ad stranden og sat telte op et sted inde i træerne. Men som altid laver vi bål og bålmad og en slags skattejagt. I år kunne vi ikke finde et tidspunkt, så det blev en søndag uden overnatning, men det var stadigvæk mega hyggeligt. Som sagt optimist er en virkelig god sejlklub med godt sammenhold, og sidst men bestemt ikke mindst KAGE!!!

Ungdomsafdelingen

Lavet af Ida, AL Juniorsejler.

Ungdomsafdelingen i Amtoft er et sted hvor alle er velkomne, man kan starte på holdet i 2 klasse, hvis man er under 2 klasse kan man gå på krabbe holdet ind til. Når det er godt vejr er vi ude i vandet på en eller anden måde, hvis det blæser for meget er vi inde i klubhuset og har teori. Når vi er ude og sejle er der tre slags joller vi bruger, optimistjollen en lille jolle til tre personer, tera jollen er en jolle der er til to er lidt mindre end en optimistjolle til sidst er der feva jollen er den største joller vi har i klubben den er til tre eller to. når vi er ude og sejle bliver der sat to mærker i vandet, som vi sejler efter. Hvis vi skal sejle eller være i vandet skal vi have våddragt og redningsvest på, det kan man låne i klubben, man må også have sit eget med.

En gang om året er vi på tur et eller sted hen og overnatter og spiser og hygger finder mad i naturen som vi tilbereder over bål. Når vi er færdige efter vi har været ude og sejle hjælper vi alle med at pakke sammen på sejl og vaske ror sværd og joller af, vi hjælper også hinanden med at få båden i vandet. I klubben har vi et godt sammenhold, og vi hjælper hinanden med mange ting. Man kan også få diplomer for nogle ting man kan tør og ved. En gang imellem er vi bare i vandet og hygger. Når vi er færdige med at vaske alt og sætte på plads, er der kage og saft vand kaffe og te til alle som er kommet enden for at hjælpe eller kigge.

Bestyrelsen ønsker tillykke

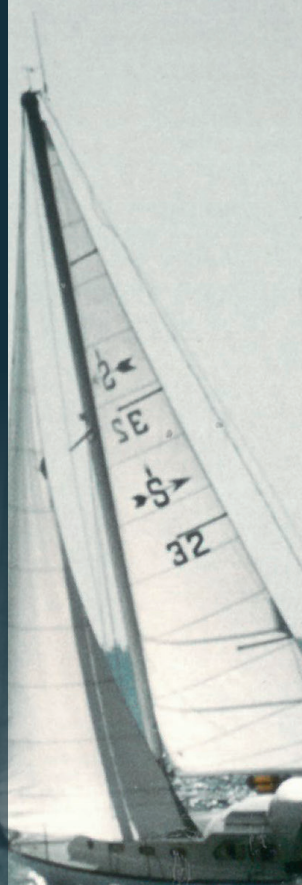
Af Henning Juul Nielsen, Formand for Amtoft Lystbådelaug's bestyrelse. Skipper på "Laguna".

På Bestyrelsens vegne skal lyde et stort tillykke til Amtoft Lystbådelaug med de 40 år.

Amtoft Lystbådelaug har lagt havn til mange gode timer for medlemmer og gæster gennem alle årene. Så tillykke til både medlemmer, gæstesejlere og brugere af havnen, som hver sæson har skabt liv på havnen. Det gode forningsliv, som betyder at vi stadig er en velfungerende sejlkлуб i Amtoft, ville ikke være tilstede hvis ikke den pionerånd og engagement der er fra medlemmer, men også fra lokalbefolkningen er tilstede. Mange tak for det.

Amtoft Lystbådelaug er velsignet med en fantastisk placering, med godt sejl område lige uden for havnen, og kort afstand til mange omkring liggende havne. Dette bevirker at vi med stolthed kan bryste os af den største juniorafdeling i Limfjorden, en af de største H-Båds havne i Danmark, og vi har afviklet flere store H-Båds stævner, med stor succes.

Klubben er altid blevet båret frem af et stærkt fællesskab. Lige fra dens start har klubbens værdigrundlag været et stærkt fællesskab baseret på glæden ved vandsport.

Jeg vil i dagens anledning gerne fremhæve de flotte rammer, den gode beliggenhed, fællesskabet som tiltrækker nye medlemmer og fastholder de nuværende medlemmer, og den fremsynethed der altid har præget Amtoft Lystbådelaug. Amtoft Havn er under konstant forandring. Havnen har hele tiden forsøgt at honorere de krav der stilles fra samfundet og medlemmerne. Vi har indrettet havneområdet således det tilgodeser vandsports aktiviteter og fritidsaktiviteter på land, således det tilgodeser fællesskab for havn og lokalområde.

Og nu her i jubilæumsåret står vi over for endnu en udfordring, med en havneudvidelse. En udvidelse som nu endelig ser ud til at lykkes. Havneudvidelsen vil atter sætte vores fællesskab på prøve, men med al den opbakning der hidtil har været til alle gøremål på havnen, skal det nok blive en succes som vi alle kan være stolte af.

Med udvidelsen forsøger Amtoft Lystbådelaug atter at være fremsynet, for at kunne honorere de ønsker og aktiviteter der vil komme i fremtiden, det være bedre plads til store både, bedre faciliteter til juniorafdeling, bedre forhold til Fiskeri og selvfølgelig bedre forhold til lystsejlere.

Bestyrelsen er af den opfattelse at en god klub er en klub som er værdsætter alle, ikke blot i klubben men også i dets nærområde. Hvordan Amtoft Lystbådelaug ser ud om 20 år er der ingen der ved, men hensigten er at der er et fundament som kan tilbyde faciliteter, således at alle vandsportsaktiviteter kan tilgodeses, med fællesskabet som grundsten.

Rigtigt hjerteligt tillykke med jubilæet.